

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De Episcopo, qui leprosi nares lingens, gemmam decidentem suscepit,
cap. 32.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

CAPVT XXX I.

Apparet Christus in specie leprosi. **N**Obilissimus quidam princeps Theobaldus, Comes Campaniæ, de cuius operibus misericordiæ in * vita sancti Bernardi Abbaris, **l. 2. c. 3.* vt etiam præsentialiter tuguria leprosorum visitaret; *et l. 4. c. 3.* adhuc viuunt, qui illum in carne vidérunt. Habebat autem ante quoddam suum castrum leprosum quendam manentem, ante cuius domunculam quotiens eum contigit transire, de equo descendit, & ad illum intrans, postquam pedes eius lauit, eleemosynam dedit, & abiit. Post breue tempus, idem leprosus Comite ignorantे defunctus est, & sepultus. Die quadam Comes iterum via illa transiens, mox vt ante tuguriū sibi notum venit, descendit, dicens: Oportet me visitare patrem meum, intransque, non leprosum, sed in leprosi forma & habitu cōtemplatus est Dominum, cum cūm consueta opera misericordiæ impendisset, & tanto deuotiùs, quanto inspirabatur à visitato fortius, hilaris exiuit, cumque suis dixisset, gaudeo me videre leprosum meum: responderunt ei quidam; Domine, sciat is eum pro certo dudum esse defunctum, & in tali loco sepultum. **Quod** vbi comperit Princeps piissimus, exultauit in spiritu, eo quod videte eique ministrale meruerit præsentialiter, quem multo tempore in suis membris veneratus est. **Vt** autē Dominus IESVS tantam humilitatem tanti Principis etiam in præsenti remuneraret, & vt verba sua vera ostenderet, *Matt. 25* quæ dixerat: Quicquid vni ex minimis meis fecisti, mihi fecisti, se illi exhibere dignatus est. Audi aliam visionem, ista adhuc excellentiorem.

CAPVT XXX II.

EO tempore, quo hæresis Albiensium pullulare ce-
pit, contigisse dicitur quod narro. Erat in regno
Francorum Episcopus quidam ætate iuuenis, sed ma-
gnæ religionis: nominis eius siue dicecessis eius non
memini. **Hic** tantæ fuit pietatis, misericordiæ, ac hu-
mili.

militatis, ut equitans in via, neminem leprosum sibi
occurrentium sine eleemosyna praeteriret; sape etiam
de equo descendit, & petentes praeueniens, nummis
manibus illorum, tanquam C H R I S T I gazophila-
cio immisis, atq; deosculatis, iterum ascendit, & pro-
cessit. Die quadam, dum per stratum publicam incede-
ret, leprosus quidam secus viam stans in agro, voce rau-
cissima, ut sui misereretur clamauit, eratque aspectus
eius tam horridus, & quasi a lepra tam corrosus, ut o-
calus humanus non sine cruciatu illum inspicere pos-
set; quem ut sanctus Episcopus vidit, misericordia mo-
tus, mox de equo ruit, & ad illum currēs, obtulit ele-
mosynam. Ad quem leprosus: Non sum mihi necef-
sarii nummi tui, cui cum Episcopus responderet; Quid
ergo vis ut faciam tibi? ille subjunxit: Ut putredinem
huius infirmitatis meæ abstergas, dígito ostendes ca-
runculam de naribus pendentem, magni horroris at-
que fœtoris: quam cum vir beatus, Christi amore su-
census, manu tergeret, clamauit ille dicens: Cessa, cef-
sa, asperitatem dígorum tuorum tolerare nō valeo.
Cumque adhiberet partem camisiae suæ, qua de pan-
no erat satis subtili, simili clamore prohibitus est.
Tunc Episcopus: Si pati non potes manum, si non pā-
num delicatum, unde vis ut abstergatur? respondit le-
prosus: Nihil aliud patiar, praeter linctionem linguae
tuæ. Mox ad illud verbum lucta nō modica oriri cœ-
pit in corde P̄otificis, inter gratiā & naturā: illa ut fie-
ret volente, ista cōtradicēt, sed gratia Dei cooperāt,
& naturæ vim faciente, lingua apposuit, & promiscī-
dē elephantinā linxit. Mira res, mox de naribus eius,
qui leprosus videbatur, gemma pretiosissima lapsa est
in os Episcopi, & ut ostenderet se esse C H R I S T V M,
qui ad probandā Episcopi virtutē se finixerat leprosu-,
in oculis eius gloriosè cœlos ascēdit, & quia eiusdem
glorię particeps futurus esset Episcopus, ascendēs re-
promisit. Dñs Geuardus Abbas noster, rediēs de capi-
tulo generali, hęc nobis retulit, afferēs tunc recener
fuisse gesta. A P O L. Quid est gratia cooperans? C & s.
Duplex est gratia Dei, operans, per quam Episcopus

488 DE DIVERSIS VISIONIBVS

tantum bonum voluit: cooperās, per quam illud per-
fecit. Poterat antistes iste venerabilis meritò dicere

Gm. 12. cum sancto Iacob patriarcha: Vidi Dominum facie
ad faciem, & salua facta est anima mea. APOLLONIVS:

Magna sunt quæ dicis. CÆSARIUS: Ut autem non so-

Mat. 18 lūm in ore duorum, sed & trium testium, stet omne
verbum, addam tertiam visionem duabus his non im-
parem, sed fortè judicio tuo propter opus maiorem.

CAPVT XXXIII.

IN Salzburgensi ecclesia iam à multo tempore n-
ligiosi extiterunt episcopi, ex quibus unus, nescio
vtrum huius, qui nunc est, siue eius, qui ante cim
fuit, prædecessor, infirmorum seu leprosorum lites
studiosè etiam quandoque per semetipsum visitavit.
Die quadam tuguriolum quoddam intrans, & lepro-
sum, vt ei visum est, hominem in ea lecto decubante
ac gementem reperiēs, si aliquid vellet exquisiuit. Cū
cū ille responderet: Corpus C H R I S T I desidero:
episcopus festinus abiit, & attulit, orique leprosi, qui
valde horridus videbatur, cum cautela qua potuit im-
misit. Ille verò ad cōprobandam antistitis fidem, an-
tequam masticasset eucharistiam, nauseam simulauit,
& cum fœtidissimo vomitu quod sumpserat rejectis.
Episcopus verò territus, manibus mento eius supposi-
tis, eiectas recepit immūditias, quas statim in os mit-
tens sumpsisit, ob honorem sacramenti. Postea cū
eundem leprosum visitare vellet, & non inueniret, di-
ctum est ei à circummanētibus, quod multo tempo-
re in eadem domuncula nullus habitasset leprosus. Et
cognovit vir Deo plenus, tum ex testimonio referen-
tiū, tum ex gratia ex prædicta sumptione percepta,
quia C H R I S T V S esset, qui multis modis electo-
rum suorum constantiam probare conueuit. Haec
dicta sunt de Christi persona. Porrò de illius resurrec-
tione atque ascensione nullas intellexi visiones re-
latu dignas, nisi hanc solam, si tamen visio dici potest.

CAPV

